

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16795

гр. София, 18.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 77 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВАНКА П. БОЛГУРОВА

като разгледа докладваното от ИВАНКА П. БОЛГУРОВА Частно гражданско дело № 20231110165179 по описа за 2023 година

В срока за депозиране на възражение срещу издадената по делото заповед за изпълнение е депозирана молба от длъжника на 02.02.2024г. /датата на пощенското клеймо/. В молбата са изложени твърдения и са представени доказателства за заплащане на главницата по делото от 2 лв. В същата длъжникът възразява срещу присъдените разноси, като счита, че не е дал повод за завеждане на делото и съответно не следва да дължи разноси, както за държавна такса, така и за адвокатско възнаграждение. Излага доводи, че заявителят е депозирал 17 отделни заявления за издаване на заповед за изпълнение, всяко за по 2 лв. по процесния договор №503452120 от 27.08.2019г. и по всяко дело са му присъдени разноси в размер над 500 лв. Счита, че това води до неоснователно разместване на блага.

Доколкото длъжникът в законоустановения срок по чл. 414а ГПК е депозирал възражение и е представил доказателства за плащане на вземането по издадената заповед за изпълнение, съдът е процедирал съгласно разпоредбата на чл. 414а ГПК.

В указания от съда 3-дневен срок, заявителят е депозирал молба, в която изрично посочва, че не оспорва, че длъжникът е погасил процесното вземане от 2 лв. в срока за възражение. Оспорва твърдението на длъжника, че не е дал повод за завеждане на делото, доколкото посочената сума е била заплатена от заявителя на длъжника без основание.

Съгласно чл.414а, ал.1 ГПК длъжник, който е изпълнил задължението си по заповедта за изпълнение в срока по чл.412, т.8 ГПК, може да възрази срещу заповедта за изпълнение с твърдение, че е изпълнил изцяло или частично задължението си, като приложи доказателства за изпълнението на задължението с препис за заявителя, а съгласно ал.3 длъжникът може да възрази, че не дължи разноси в производството, ако с поведението си не е дал повод за завеждането му. В случай, че в указания срок по

чл.414а, ал.4 ГПК, заявителят подаде становище, съгласно ал. 5, изр. 2 съдът се произнася по възражението и постъпилото становище.

В настоящия случай длъжникът е възразил и е представил доказателства, че е изпълнил изцяло задължението си по издадената заповед за изпълнение, като е възразил, че не следва да дължи разноси по делото, т.к. не е дал повод за завеждането му. Заявителят се подал становище в срока по чл.414а, ал.4 ГПК, поради което и на основание чл.414а, ал. 5, изр. 2 ГПК, съдът следва да се произнесе по възражението и постъпилото становище, т.е. не е налице депозирана от длъжника частна жалба по чл.413 ГПК.

Доколкото в срока за депозиране на възражение длъжникът е представил доказателства, че е заплатил сумите, за които е издадена заповедта за изпълнение и на основание чл.414а, ал.4 ГПК, заповедта за изпълнение следва да бъде обезсилена.

Относно отговорността на разноси в настоящото производство, съдът намира следното:

След извършена служебна справка, съдът констатира, че заявителят е образувал 17 ч.гр.дела срещу този длъжник – всяко за по 2 лв. главница по процесния договор №503452120 от 27.08.2019г. и по всяко от които претендира държавна такса в размер от 25 лв./21,25 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 480 лв. Исканията му за присъждане на разноси са уважени по почти всички образувани дела, включително по настоящото. Отговорността за разноси представлява вид деликтна отговорност, за ангажирането на която процесуалният закон урежда специални предпоставки. В случая, макар длъжникът да е дал повод за съдебно предявяване на процесното вземане, същият не е станал причина за завеждането на 17 ч.гр.дела, всяко за претенция за по 2 лв., поради което и сторените разноси в настоящото производство от страна на заявителя не се намират в причинна връзка с процесуалното или извънпроцесуалното поведение на длъжника. Длъжникът е станал повод за извършването на разноси от страна на заявителя само на първото образувано производство, но не и за останалите 16, за които са сторени разноси поради избора на заявителя да предяви вземането си в отделни производства. По изложените съображения, заповедта за изпълнение следва да бъде обезсилена изцяло, включително в частта за разноските.

Отделно от изложеното, предявяването на 17 отделни ч.гр.дела, всяко за по 2 лв., не почива на легитимен правен интерес и представлява злоупотреба с процесуални права, насочена към постигане на неоснователни обогатяване чрез присъждане на адвокатски възнаграждения по всяко дело в размер, много по-висок от размера на предявените вземания. По този начин за един и същи гражданско-правен спор се образуват десетки граждански дела с идентичен предмет, като тези действия на заявителя явно нарушават принципа за добросъвестно упражняване на процесуалните права, заложен в чл.3 ГПК. Съдът не може и не следва да подмине случаите, в които

участници в процеса упражняват правата си явно недобросъвестно с цел да бъдат увредени права и законни интереси на други, доколкото тези действия представляват злоупотреба с право и поради това не следва да бъдат зачетени от правозащитния орган /така и Решение №206 от 11.01.2016 г. на ВКС по гр.д. № 2970/2015 г., III г.о., ГК/.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЕЗСИЛВА заповед за изпълнение на парично задължение, издадена по ч.гр.д. № 65179/2023г. по описа на СРС, 77-ми състав, **включително в частта за присъдените разноси.**

Определението може да се обжалва пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____